

Bilag C.

Oversættelse.

Berlin, den 27de December 1894.

Andragende

fra

Foreningen af Berliner-Handlende og Industridrivende til den tyske Rigsforsamling.

De herbærende Handels-, Haandværks- og Industri-Foreningers Centraludvalg bede om Tilladelse til at forelægge Deres Durchlauchtighed følgende Andragende:

Med Arbejdsretternes Retsafgørelser har der i Praksis vist sig paafaldende Ulemper, som foranledige os til at andrage om:

- I. At det ved Forandring af ovennævnte Lovs § 55 maa tillades at benytte Retsmidlet Appel imod alle af Arbejdsretterne affagte Domme, uden Hensyn til Stridsobjektets Størrelse.
- II. At det ved Forandring af bemeldte Lovs § 56 maa bestemmes, at den foreløbige Etsigibilitet af Arbejdsretternes Domme kun kan tilstedes imod Sikkerhedsstillelse.

Vi tillade at begrunde disse Andragender paa følgende Maade:

ad I. Loven om Arbejdsretter er en Udvidelse af Bestemmelserne i den ved denne Lov, navnlig dens § 78, ophævede § 120 a. i Rigs-Næringsanordningen angaaende Afgørelsen af Tvistigheder imellem Arbejdsgivere og Arbejdstagere. Ved Rigs-Næringsanordningen var der meddelt de kommunale Myndigheder Kompetence til at afgøre bemeldte Tvistigheder, eventuelt ved af dem indsatte Voldgiftsretter. Inden 10 Dage kunde der finde Appel Sted til vedkommende ordinære Retter af disse Voldgiftsretters Afgørelser, dog blev disses foreløbige Etsigibilitet ikke derved suspenderet. Angaaende Voldgiftsretterne var det ved Næringsanordningen bestemt, at de skulde være sammensatte af Arbejdsgivernes og Arbejdstagernes Klasser, hver med en Halvdel. Men der manglede videre principielle Bestemmelser angaaende Voldgiftsretternes Retsvirksomhed. Dertil kom, at den tabende Part i de fleste Tilfælde ansøgte disse Voldgiftsretters Domme og reurrerede til de ordinære Domstoles Dom. Denne Omstændighed har ført til den ovenanførte ny Lovbestemmelse, hvorved det dog ikke a priori var tilfattet at træffe en principiel Forandring angaaende den tidligere Appellabilitet af alle for Arbejdsretterne til Afgørelse indbragte Tvistigheder. Dette fremgaar af Forbundsraadets oprindelige Lovforslag af 6te Maj 1890 (§§ 49 og 50) og af den dette vedføjede Motivering, i hvilken det fremhæves (Side 34), at der ikke forelaa nogen Anledning til at udelukke Appel af Arbejdsretternes Afgørelser, da Muligheden af at faa Retsfejtagelser oplarede ved fornyet Forhandling og Prøvelse i anden Instans maatte forbeholdes Parterne. Først efter den Deputerede Bacherns Initiativ besluttede Rigsdagen sig til, for at opnaa en hurtigere